

F. t. toldlov.

ling, vil dette „lån“ fuldt ud komme de afgifts- pligtige virksomheder til gode. De vil da i løbet af den første betalingsfrist efter afgiftens indførelse (respektive virksomhedens etablering) have fået rådighed over et afgiftsbeløb, der vil kunne anvendes f. eks. til investeringsformål, som først skal afregnes til statskassen ved virksomhedens ophør eller ved afgiftens ophævelse. Afgiftsperioden spiller ikke den samme rolle i denne henseende. Skulle afgiften være betalt straks ved afgiftsperiodens slutning, vil virksomhederne ikke have mulighed for at disponere over afgiftsbeløb til mere langfristede formål.

Når betalingsfristen udløber, er det nødvendigt for virksomhederne at have et beløb disponibelt som kassebeholdning, bankbeholdning m. v. svarende til afgiften af den i afgiftsperioden stedfundne omsætning. Af de i afgiftsperioden opsamlede beløb kan virksomhederne eventuelt opnå en vis forrentning, f. eks. ved midlertidig nedbringelse af en kassekredit.

For punktafgiftspligtige varer, der indføres fra udlandet, vil afgiften i de fleste tilfælde ikke blive opkrævet ved indførselen, men varerne vil blive tilskrevet en afgiftspligtig (registreret) virksomheds afgiftsregnskab, således at afregning sker på grundlag af varernes udlevering fra denne virksomhed. I disse tilfælde får indførselen af en kredit for indførselsafgifter således ikke nogen betydning.

For visse afgifter skal afgiften principielt betales ved indførselen. Det gælder bl. a. afgift af benzin, råstofafgift og dækningsafgift (chokoladeafgiftslovens kapitel II og III) og ølafgift. For så vidt angår dækningsafgiften og ølafgiften skal betaling af afgiften altid finde sted ved indførselen, medens der for så vidt angår benzinafgift og råstofafgift kan opnås henstand med betalingen, mod at varerne tilføres et kreditlager svarende til kreditoplaget for told.

For nogle punktafgifter kan erhvervsmæssig indførsel af varer i visse tilfælde foretages af ikke-registrerede virksomheder, således at afgiften betales ved indførselen. F. eks. afgiftsberigtiges kakao-pulver ved indførselen, når det indføres af en virksomhed, der fremstiller varer, som ikke er afgiftspligtige efter chokoladeafgiftsloven (kiks m. v.). Efter den nye chokoladeafgiftslov, der trådte i kraft den 1. februar 1969, er det i øvrigt frivilligt, om en virksomhed, der importerer chokoladevarer med henblik på videresalg, vil lade sig registrere og indføre varerne afgiftsfrit, eller om den vil betale afgiften ved indførselen.

A. Punktafgifter.

I bilag 6 i toldkommissionens betænkning er der

givet en kortfattet fremstilling af reglerne vedrørende afregning af de forskellige punktafgifter, som gælder her i landet. Der er tillige peget på nogle af de problemer, som vil opstå, hvis man uden videre lader den foreslåede toldkreditordning finde anvendelse i de tilfælde, hvor punktafgifterne efter forbrugsafgiftslovens bestemmelser skal opkræves i forbindelse med indførselen.

Ved tilrettelæggelsen af nye afregningsbestemmelser for afgift af importen af punktafgiftspligtige varer til virksomheder, der ikke er registrerede efter punktafgiftslovene, må såvel hensynet til erhvervslivet som til toldvæsenets arbejdsgang tages i betragtning. Det skal dog understreges, at problemet er af begrænset rækkevidde, idet den her omhandlede import af punktafgiftspligtige varer til ikke-registrerede virksomheder er af beskedent omfang. Dette fremgår af, at punktafgiftsprovenuet af denne import på grundlag af en opgørelse foretaget for året 1967 må anslås kun at have udgjort godt 50 mill. kr. ialt.

Ud fra hensynet til den bedst mulige tilrettelæggelse af toldvæsenets arbejdsgang ville det nok være en fordel, såfremt afregningen af punktafgifter, der skal betales i forbindelse med vareindførselen, kunne foretages umiddelbart som et led i toldafregningen med virksomhederne. Herved ville man imidlertid tilsidesætte et naturligt hensyn til de virksomheder, som er registreret efter punktafgiftslovgivningen. For en betydelig del af disse virksomheders vedkommende er afregningsperioden som tidligere omtalt 1 måned og betalingsfristen yderligere 1 måned. Det ville ikke være rimeligt at åbne mulighed for, at ikke-registrerede virksomheder kunne opnå en længere kredit ved indførsel af varer fra udlandet, end de registrerede virksomheder opnår ved afsætning af tilsvarende varer her i landet.

Selv om der for nogle af forbrugsafgifterne er tale om længere betalingsfrister end 1 måned, således at man for disse ikke ville tilsidesætte hensynet til de registrerede virksomheder ved anvendelse af toldkreditens afregningsregler, er man dog af den opfattelse, at det må foretrækkes at have ensartede afregningsregler for punktafgifter, der afregnes ved indførselen. Man må herefter mene, at afgiftsperioden for afgifter, der afregnes ved indførselen, bør fastsættes til 1 måned og betalingsfristen til yderligere 1 måned.

Råstofafgiften i chokoladeafgiftsloven afregnes som tidligere anført efter regler svarende til de for kreditoplag gældende. Afgiften har i øvrigt karakter af en told, idet den udelukkende hviler på indførte varer. Man finder det herefter rigtigt, at denne afgift